

er mildest talt en besynderlig måde at behandle aftaleparterne på, når regeringen så sent som i januar i år indgår en praktikpladsaftale med arbejdsmarkedets parter, en aftale, der har 2004 som tidsperspektiv, at regeringen så nu kun efter 10 måneder reelt siger: Pyt, en aftale er somme tider en aftale, men ikke altid.

Det er kun naturligt, at regeringen nu har et endnu større overtræk på sin troværdighedskredit efter en sådan, ja, man kan kalde det til arrogance grænsende adfærd. Det er dybt skuffende.

Alle tænkende mennesker ønsker flere praktikpladser. Det hersker der ingen tvivl om, men det her er ikke gulerødder, det er gift. Erhvervs livet præsenteres her for nye regninger i den trecifrede millionklasse.

Fra Venstres side vil vi godt knytte nogle specielle bemærkninger til § 5. Efter vores opfattelse er det intet mindre end et brud med princippet om, at underhold til elever, der vælger studieforberedende undervisning, finansieres af staten gennem SU-systemet. Som omtalt ved behandlingen af tidligere behandlede lovforslag er der indbygget en glidebane, en farlig glidebane, i dette lovforslag også, og det vil vi fra Venstres side tage stærkt afstand fra. Vi ønsker ikke, at der skabes præcedens på dette område.

Endvidere finder vi det kritisabelt at præmiere skoler, som vejleder deres elever i skolepraktik, mens skoler, som gør en særlig indsats for at skaffe deres elever hele, ordinære uddannelsesaftaler, ikke får del i de afsatte midler. Det er mildest talt den bagvendte verden.

På den baggrund vil vi fra Venstres side afvise lovforslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Det her forslag er jo lidt af en blandet landhandel. Første del af lovforslaget har jo til hensigt at skaffe flere uddannelsespladser, og det er jo i og for sig ganske prisværdigt. Men ideen bag den model forstår jeg simpelt hen ikke.

Der er jo etableret en række erhvervsskoler, der finansieres af staten, og en af de her skolers vigtigste opgaver er jo sådan set at sørge for, at der bliver lavet uddannelsesaftaler for eleverne. Hvorfor skal vi så pludselig betale de her skoler for at lave en af de opgaver, som ligger i deres primære formål, og som de er blevet betroet? Det synes jeg ikke er rimeligt.

Dernæst omhandler forslaget etablering af forsøg med kombinationsforsøg og -forløb. Det er jo ikke noget, vi kan være imod. Muligheden for at etablere et kombinationsforløb er en smi-

diggørelse af det eksisterende system, og det kan vi godt tilslutte os.

Men set med konservative briller er det især den sidste del af lovforslaget, den såkaldte lempelse af AER's udgifter til lønrefusion til elever under skoleophold med valgfri supplerende undervisning, der er svær at fordøje for os. Problemet er, at man fra Undervisningsministeriets side har valgt at tolke forligsteksten bag reformen af erhvervsuddannelserne således, at AER skal være med i finansieringen af alle skoleophold, hvad enten der er tale om erhvervsrettet eller studierettet påbygning.

Det er jo et brud med alle de kendte principper, jeg i alt fald er opmærksom på, for hidtil har man jo retteligt fastholdt, at arbejdsgiverne alene skal varetage finansieringen af erhvervsrettede uddannelser. Nu ønsker man pludselig, at de danske arbejdsgivere skal medvirke til finansiering af også den studierettede undervisning.

Hvis man så regner lidt på tallene – der er jo lidt uenighed om dem – for det forventede omfang af studierettet undervisning, så kommer man frem til en forventet merudgift for AER på ca. 20 mio. kr., hvis det altså fastholdes, at AER skal udbetale fuld lønrefusion, men kun selv modtage refusion svarende til SU.

Det er en urimelig belastning af de danske arbejdsgivere, men det er altså også en urimelig forskelsbehandling af elever i det danske uddannelsessystem, for hvorfor skal studierettet undervisning udløse lærlingeløn for elever på erhvervsuddannelserne, når alle andre, der ønsker at følge selv samme undervisning, må nøjes med SU?

Med det fremsatte forslag vil det være muligt at gennemføre både hele og halve gymnasiale uddannelser på AER's og statens regning med et godtgørelsesniveau, der ligger ca. 3.000 kr. om måneden over det, som alle andre modtager i SU, når de vælger præcis den samme uddannelse.

Vi mener fra konservativ side, at studierettet undervisning skal være SU-berettiget og kun SU-berettiget, uanset i hvilket regi man vælger denne undervisning.

Det vil sige, at vi sammenlagt, på trods af nogle gode formål, ikke kan støtte det fremsatte forslag.

Ole Sohn (SF):

Da vores ordfører, hr. Aage Frandsen, ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne tilsige vores